

РЕШЕНИЕ

№ 1817

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **701** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Б. Бизнес Център, чрез юрк. Н. Ц. И., срещу Решение № 296718 от 09.12.2019 г. по нахд № 17849/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № СО-ГИ-Ю-19-04-067/16.10.2019 г., издадено от кмета на Столична община, с което, на основание чл. 22, ал. 1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и гаранциите при строителството им на територията на Столична община (Наредбата), на касатора е наложена имуществена санкция размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 10, ал. 1 от Наредбата.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че обжалваното НП е незаконосъобразно и санкционираното с него нарушение не е доказано. Соочи, че изложените обстоятелства в АУАН и НП са неверни, както и, че не е установен моментът на нарушението. Твърди, че не било обсъдено възражението му, че след приключване на аварийните работи дружеството било възстановило настилката.

Претендира решението на СРС да бъде отменено, ведно с потвърденото наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба Столична община не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 296718 от 09.12.2019 г. по нахд № 17849/2019 г. СРС, НО, 11-и състав, е потвърдил НП № СО-ТИ-Ю-19-04-067/16.10.2019 г., издадено от кмета на Столична община, с което, на основание чл. 22, ал. 1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 10, ал. 1 и чл.12, ал.1 от Наредбата.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица, в кръга на правомощията им, при спазване на изискванията за форма по чл.42 и чл.57 ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е за осъществено и доказано нарушението по чл. 10, ал. 1, вр. чл.12, ал.1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и гаранциите при строителството им на територията на Столична община

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 11-ти състав е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК установените от първостепенния съд факти: На 14.05.2019 г., Н.П. – старши инспектор в СО извършила проверка в [населено място], [улица], при която констатирала, че на 28.04.2019 г. дружеството касатор извършило аварийен ремонт на посоченото място, свързан с изкопни работи, при който е разрушена тротоарната настилка с приблизителни размери около 3 кв.метра. Установено е, че участъкът не е възстановен след приключване на ремонта, а частично е засипан с пръст, която се разнася по тротоара. Констатациите са обективирани в Констативен протокол № КП-19-0014459 от 14.05.2019 г. Посоченото е квалифицирано като нарушение на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, за което П. съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 19-04-067/31.05.2019 г., въз основа на което е издадено СО-ТИ-Ю-19-04-067/16.10.2019 г., издадено от кмета на Столична община, с което, на основание чл. 22, ал. 1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, на касатора била наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. В НП е посочено, че се издава на основание чл.52, ал.2 ЗАНН като се квалифицира точно нарушението по чл.12, ал.1 от Наредбата.

Според вменената за нарушена в АУАН норма на чл. 10, ал.1 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, при извършването на аварийни ремонти на съществуващите мрежи и съоръжения, както и на техните отклонения, от операторите, предприятията и експлоатационните дружества, при което е наложително прокопаване на публична общинска собственост, строителството може да започне само след писмено уведомяване на съответната районна администрация и сключване на договор за гаранционно поддържане на засегнатия от аварията участък. Отстраняването на аварията се съпътства с констативен протокол и снимков материал за състоянието на участъка, в който ще се извършват аварийни ремонтни работи, подписан от длъжностно лице от районната администрация. В АУАН изрично е посочено, че в общинската администрация няма постъпили уведомления за ремонт.

Във възражение срещу акта по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН касаторът посочил, че на 26.04.2019 г., около 22:00 часа, празничен, неработен ден, е аварирало ел.съоръжение – кабелна линия между МКТП „З.“ и ТП „БТ С. С. 29“, в резултат на което са останали без разхранване с ел.енергия множество публични и частни клиенти в района. Във връзка с аварията, в рамките на следващите 3 работни дни (официални празници) дежурни екипи на разпределителното дружество започнали работа по локализиране и отстраняване на повредата. Твърди се, че след отстраняването ѝ настилка в участъка на [улица] била възстановена.

От снимковия материал, приложен към Констативен протокол № КП-19-0014459 от 14.05.2019 г. ясно се вижда тротоарното петно с невъзстановена настилка, което опровергава твърденията на касатора, че е изпълнил задълженията си по възстановяване.

Не е налице твърдяното в касационната жалба разминаване между датата на извършване на нарушението, визирана в показанията на актосъставителя като 28.04.2019 г. и датата на констатиране на нарушението – 14.05.2019 г., отбелязана в АУАН и в НП. Когато нарушението е извършено чрез бездействие (невъзстановяване на тротоара след извършени ремонтни дейности без да е уведомена СО) няма пречка в АУАН и НП да се посочи датата на установяване на нарушението. Това е така, тъй като след датата на извършване на ремонта, която логично не е установена с точност към датата на съставяне на АУАН, до датата на установяване на нарушението е налице продължено нарушение, осъществено през целия този период – въпреки задължението си по закон да възстанови тротоарната настилка, касаторът е бездействал. Константно се приема в практиката на АССГ, че в случаите на нарушение, осъществено чрез бездействие, е допустимо да не бъде посочена точна дата на извършване на нарушението, тъй като нарушителят не е предприел длъжимите по закон действия не на конкретна дата, а в определен период от време. В настоящия случай, посочването на датата на установяване на нарушението не е довело до накърняване на правото на защита на уличеното лице да разбере повдигнатото му административно обвинение и да организира защитата си срещу него. Самият касатор посочва в касационната си жалба, че е имал задължение в 14-дневен срок след приключване на аварийния ремонт да възстанови общинските пътища и тротоари. Така възприетото от него задължение при извършен ремонт на 28.04.2019 г. кореспондира с датата на установяване на нарушението на 14.05.2019 г., поради което не е довело до накърняване на правото му на защита.

Обжалваното пред СРС НП е издадено след приложение от страна на административнонаказващия орган (АНО) на правомощието му по чл.53, ал.2 ЗАНН, според който НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. По силата на чл.53, ал.2 ЗАНН АНО може да посочи действително нарушената правна норма или да прецизира правната квалификация (л.124-129 от „Процесът по ЗАНН“, изд. С., 2009 г.), което в случая е съобразено. При една и съща фактическа обстановка по АУАН и НП, АНО е прецизирал, че задължението на нарушителя произтича, не само от чл.10, ал.1 от Наредбата, но и от чл.12, ал.1 от с.з., според който всички лица - операторите, предприятията и експлоатационните дружества и другите юридически и физически лица, сключили договор за поръчка със Столична община по реда на наредбата, които са получили разрешение за строеж за изграждане или реконструкция на съществуващи съоръжения на техническата инфраструктура в имоти публична общинска собственост - улици, тротоари, пътища и елементи на зелената система, трайна растителност, паркова мебел, осветление и др., както и в случаите на аварийен ремонт, отстраняват за своя сметка възникналите дефекти и повреди в участъците, в които са извършвали строителство, както и в прилежащите им площи, в които дефектите са пряка и непосредствена последица от строителството.

Авторството на нарушението също е установено безспорно от материалите по преписката и въззивният съд не е допуснал неправилно приложение на закона като го е приел за доказано. Доводите на стр.2 в касационната жалба, че актосъставителят следвало да посочи конкретните лица, било граждани или охрана, свидетели на нарушението, което не е установено на датата на извършването му, не намират опора в закона. Твърденията в жалбата, че в този участък [фирма] не е единственото експлоатационно дружество, както и, че в промеждутъка между 13.05. и 14.05.2019 г. „е можело някой друг да разкопае тротоара или пътното платно“ са плод на защитна теза на касатора, която се опровергава от събраните по преписката доказателства – писмени и гласни.

Противно на твърдяното в касационната жалба, СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, споделя напълно мотивите на районния съд за липсата на основание за приложение на чл.28 ЗАНН с оглед характера на охранените обществени отношения и възможността за настъпване на инциденти в невъзстановения участък. Наложената санкция е в минимален размер, което също е обсъдено в обжалваното решение.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да се налице визираните касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК. На основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноси и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК, този въпрос не следва да се обсъжда от съда.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 296718 от 09.12.2019 г. по нахд № 17849/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.